

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 8. mája 2008*

Vo veci C-304/06 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 13. júla 2006,

Eurohypo AG, so sídlom v Eschborn (Nemecko), v zastúpení: C. Rohnke a M. Kloth, Rechtsanwälte, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: G. Schneider a J. Weberndörfer, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Tizzano (spravodajca), A. Borg Barthet, M. Ilešič a E. Levits,

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: J. Swedenborg, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. októbra 2007,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 8. novembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Svojím odvolaním navrhuje spoločnosť Eurohypo AG (ďalej len „odvolateľ“) zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských z 3. mája 2006, Eurohypo/ÚHVT (EUROHYPO) (T-439/04, Zb. s. II-1269, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jej žalobu proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 6. augusta 2004 (vec R 829/2002-4, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

- 2 Napadnutým rozhodnutím zamietol ÚHVT prihlášku slovného označenia „EURO-HYPO“ ako ochrannej známky Spoločenstva pre služby zaradené do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známkov z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení (ďalej len „Niceská dohoda“), pričom táto trieda zodpovedá tomuto opisu: „finančníctvo; peňažné záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie...“.

Právny rámec

- 3 Článok 7 nariadenia (ES) č. 40/94 Rady z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 3288/94 z 22. decembra 1994 (Ú. v. ES L 349, s. 83; Mim. vyd. 17/001, s. 185, ďalej len „nariadenie č. 40/94“) stanovuje:

„1. Do registra sa nezapíšu:

...

b) ochranné známky, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť;

c) ochranné známky, ktoré pozostávajú výlučne z označení alebo údajov, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných charakteristík tovarov alebo služieb;

d) ochranné známky, ktoré pozostávajú výlučne z označení a [alebo — *neoficiálny preklad*] údajov, ktoré sa stali obvyklými v bežnom jazyku, alebo v dobrej viere a používaných obchodných zvyklostiach [alebo v zaužívaných poctivých obchodných zvyklostiach — *neoficiálny preklad*];

...

2. Odsek 1 sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti spoločenstva.

...“

4 Článok 38 ods. 1 nariadenia č. 40/94 stanovuje:

„Ak, na základe článku 7, je ochranná známka nespôsobilá na zápis vzhľadom na niektoré alebo všetky tovary alebo služby, na ktoré sa vzťahuje prihláška ochrannej známky spoločenstva, prihláška sa vzhľadom na tieto tovary alebo služby zamietne.“

5 Článok 74 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 40/94 stanovuje:

„V priebehu konaní pred úradom preskúma úrad fakty na základe vlastnej iniciatívy;...[V konaniach pred úradom preskúma úrad skutočnosti *ex offio* — *neoficiálny preklad*].“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 6 Dňa 30. apríla 2002 podal odvolateľ na ÚHVT prihlášku slovného označenia „EURO-HYPO“ pre služby zaradené do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody a zodpovedajúce tomuto opisu:

„Finančnictvo; peňažné záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie; finančné analýzy, investičné obchody; poisťovníctvo“.

- 7 Táto prihláška bola zamietnutá rozhodnutím prieskumovej pracovníčky ÚHVT z 30. augusta 2002 na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c), ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia č. 40/94, pričom odvolateľ sa proti nemu odvolal na ÚHVT.

- 8 Sporným rozhodnutím ÚHVT čiastočne vyhovel odvolaniu a zrušil rozhodnutie prieskumovej pracovníčky v rozsahu, v akom sa týkalo služieb „finančných analýz; investičných obchodov; poisťovníctva“.

- 9 Odvolanie však bolo zamietnuté v rozsahu, v akom sa týkalo ostatných služieb triedy 36, teda „finančnictva; peňažných záležitostí; záležitostí súvisiacich s nehnuteľnosťami; finančných služieb; financovania“.

- 10 ÚHVT sa v podstate domnieval, že prvky „EURO“ a „HYPO“ obsahujú údaj, na základe ktorého sa dá priamo pochopiť povaha piatich vyššie uvedených služieb, a že spojením dvoch prvkov do jedného slova sa ochranná známka nestane menej opisná. Preto považoval slovné označenie EUROHYPO za opisné pre „finančnictvo; peňažné

záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie“, teda za označenie, ktoré z toho dôvodu nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, prinajmenšom v nemecky hovoriacich štátoch, čo je dostatočné na odôvodnenie odmietnutia ochrany podľa článku 7 ods. 2 tohto nariadenia.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 11 Dňa 5. novembra 2004 podal odvolateľ na Súd prvého stupňa žalobu o neplatnosť, ktorou sa domáhal zrušiť sporné rozhodnutie. Na podporu svojej žaloby uviedol dva dôvody, pričom jeden bol založený na porušení článku 74 ods. 1 prvej vety nariadenia a druhý na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.
- 12 Svojím prvým dôvodom založeným na určitom porušení článku 74 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 40/94 odvolateľ tvrdil, že ÚHVT nepreskúmal dostatočne spôsob, akým verejnosť vníma slovné označenia „EUROHYPO“.
- 13 Súd prvého stupňa zamietol tento dôvod, pričom v bode 20 napadnutého rozsudku uviedol:

„... skutočnosť, že odvolací senát, keďže dosiahol dostatočný stupeň presvedčenia, pokiaľ ide o opisný charakter prvkov ‚EURO‘ a ‚HYPO‘ a výrazu ‚EUROHYPO‘ na zamietnutie zápisu, sa rozhodol už neuskutočniť dodatočné vyhľadávanie, nie je v rozpore s článkom 74 ods. 1 prvou vetou nariadenia č. 40/94“.

- 14 Svojím druhým dôvodom odvolateľ namietal porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 v rozsahu, v akom sa štvrtý odvolací senát ÚHVT domnieval, že slovné označenie „EUROHYPO“ má opisný charakter vo vzťahu k predmetným finančným službám.
- 15 Čo sa odôvodnenia sporného rozhodnutia týka, Súd prvého stupňa najskôr v bodoch 41, 43 a 44 napadnutého rozsudku uviedol:

„41 Treba zdôrazniť, že v rozpore s tým, čo tvrdí ÚHVT, z bodu 12 a nasledujúcich [sporného] rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie o zamietnutí prihlášky na zápis slovného spojenia EUROHYPO pre služby ‚finančnictva; peňažných záležitostí; záležitostí súvisiacich s nehnuteľnosťami; finančných služieb; financovania‘ sa týkajú výlučne článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Analýza vykonaná v bodoch 13 až 16, na ktorej sa zakladá rozhodnutie o zamietnutí, sa týka opisnej povahy slovného označenia EUROHYPO.

...

43 Rozsah uplatňovania jednotlivých dôvodov formulovaných v písm. b) až d) uvedeného ustanovenia sa však evidentne prekrýva...

44 Z judikatúry Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa tiež vyplýva, že slovná ochranná známka, ktorá popisuje vlastnosti príslušných tovarov alebo služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, nemá jednoznačne z tohto

dôvodu voči týmto tovarom alebo službám rozlišovaciú spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia...“

- 16 Súd prvého stupňa teda v bode 45 napadnutého rozsudku uviedol, že... „posúdenie zákonnosti [sporného] rozhodnutia [zahŕňa] aj overenie, či odvolací senát preukázal, že slovné označenie EUROHYPO opisovalo služby ‚finančnictva; peňažných záležitostí; záležitostí súvisiacich s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie‘ patriace do triedy 36. Ak by to tak bolo, zamietnutie zápisu vychádza zo správneho uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 takisto, ako vychádza zo správneho uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) toho istého nariadenia, a [sporné] rozhodnutie musí byť potvrdené...“.
- 17 Súd prvého stupňa potom preskúmal, či slovné označenie „EUROHYPO“ bolo opisné vo vzťahu k dotknutým službám.
- 18 V prvom rade sa Súd prvého stupňa v bodoch 51 a 52 napadnutého rozsudku domnieval, že ÚHVT správne rozhodol, že samostatné prvky „EURO“ a „HYPO“ sú opisné vo vzťahu k dotknutým službám.
- 19 V druhom rade Súd prvého stupňa preskúmal, či okrem prvkov tvoriacich označenie „EUROHYPO“, ktoré majú opisnú povahu, má opisnú povahu aj zložené slovo. V bode 55 napadnutého rozsudku na túto otázku odpovedal kladne z týchto dôvodov:

„55 V prejednávanej veci je na jednej strane slovné označenie EUROHYPO jednoduchou kombináciou dvoch popisných prvkov, ktorá nevytvára dojem dostatočne

vzdialený od dojmu vytvoreného jednoduchým spojením údajov vyplývajúcich z prvkov, ktoré ho tvoria, na to, aby prevyšoval súhrn týchto prvkov. Na druhej strane žalobca nepreukázal, že zložené slovo sa začalo používať v bežnom jazyku a nadobudlo význam sebe vlastný. Naopak tvrdí, že slovné označenie EUROHYPO sa nezačalo bežne používať v nemeckom jazyku na popísanie finančných služieb.“

- 20 Okrem toho Súd prvého stupňa v bode 56 napadnutého rozsudku rozhodol, že v prejednávanej veci nemožno prevziať riešenie vyvodené v rozsudku Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, nazvaného „Baby-dry“ (C-383/99 P, Zb. s. I-6251), pretože:

„syntagma v spomenutej veci je slovný nápad, ktorý má neobvyklú štruktúru, čo nie je prípad slovného označenia EUROHYPO.“

- 21 V dôsledku toho Súd prvého stupňa v bode 57 napadnutého rozsudku rozhodol:

„Odvolací senát sa... v súlade s právom domnieval, že slovné označenie EUROHYPO opisuje služby ‚finančníctvo; peňažné záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie‘ zahrnuté v triede 36 a z tohto dôvodu nemá rozlišovaciu spôsobilosť. Z uvedeného vyplýva, že v súlade s tým, čo je uvedené v bode 45 vyššie, netreba preskúmať, či odvolací senát uviedol iné dôvody na to, aby sa bolo možné domnievať, že navrhované označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť.“

- 22 Napokon Súd prvého stupňa v bode 58 napadnutého rozsudku považoval výhradu vyvodenú z intenzívneho používania ochrannej známky za neprípustnú, pretože bola po prvýkrát predložená až pred Súdom prvého stupňa.

23 Preto Súd prvého stupňa zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

24 V odvolaní odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zrušil sporné rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

25 ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

O odvolaní

26 Odvolateľ na podporu svojho odvolania uvádza dva dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 74 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 40/94 a druhý na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 27 Svojím prvým dôvodom odvolateľ tvrdí, že článok 74 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 40/94 ukladá ÚHVT vykonávať dôkladné preskúmanie, aby s určitosťou zistil, či existujú dôvody na zamietnutie zápisu. V tejto veci sa však ÚHVT obmedzil na posúdenie opisnej povahy samostatných prvkov „EURO“ a „HYPO“ bez toho, aby uviedol skutkové zistenia týkajúce sa slovnej ochrannej známky EUROHYPO posúdenej ako celok.
- 28 Okrem toho odvolateľ ÚHVT vytýka, že uskutočnil na internete vyhľadávania týkajúce sa ochrannej známky EUROHYPO a že vedome zatajil ich výsledky, keďže neumožňovali preukázať, že táto ochranná známka bola použitá opisným spôsobom. ÚHVT takýmto konaním skreslil skutkové okolnosti.
- 29 Súd prvého stupňa sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že neexistencia zmienky o vyhľadávaní na internete týkajúca sa opisnej povahy ochrannej známky EUROHYPO v odôvodnení sporného rozhodnutia nebola v rozpore s článkom 74 ods. 1 prvou vetou nariadenia č. 40/94.
- 30 ÚHVT namieta, že nie je viazaný striktnými dôkaznými požiadavkami. Uplatnením zásady voľného hodnotenia dôkazov môže rozhodnúť na základe svojho presvedčenia, či považuje nejakú skutočnosť za dokázanú. Preto, ak sa domnieval, že má už dostatok informácií na prijatie rozhodnutia, nie je povinný vykonať ďalšie vyšetrovania a analýzy.

- 31 ÚHVT navyše zdôrazňuje, že opisné používanie novo vytvoreného výrazu nie je relevantným kritériom na použitie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a teda odvolaciemu senátu nemôže byť vytýkané, že ho nespomenul.

Posúdenie Súdny dvorom

- 32 V prvom rade treba konštatovať, že hoci sa odvolateľ prvým dôvodom formálne dovoľáva nesprávneho právneho posúdenia, v skutočnosti sa snaží spochybníť posúdenie skutkového stavu vykonané Súdom prvého stupňa a najmä napadnúť dôkaznú hodnotu niektorých skutočností, ktoré ho dovedli k rozhodnutiu, že ÚHVT nebol povinný vykonávať ďalšie skúmanie, keďže dosiahol dostatočný stupeň presvedčenia týkajúci sa opisnej povahy prvkov „EURO“ a „HYPO“ a výrazu EUROHYPO.
- 33 Pritom z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani nemôže preskúmať dôkazy, ktoré Súd prvého stupňa považoval za preukazujúce vo vzťahu k týmto skutočnostiam. Keďže tieto dôkazy boli získané v súlade s právom a boli rešpektované všeobecné zásady práva a procesné pravidlá v oblasti dôkazných prostriedkov, prináleží iba Súdu prvého stupňa posúdiť hodnotu dôkazov, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie teda nepredstavuje s výnimkou skreslenia týchto dôkazov právnu otázku predloženú na preskúmanie Súdny dvorom (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. decembra 1998 Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 24; zo 14. júla 2005, Rica Foods/Komisia, C-40/03 P, Zb. s. I-6811, bod 60, a zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 52).

- 34 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že k skresleniu dôkazov dochádza vtedy, keď sa posúdenie existujúcich dôkazov javí ako zjavne nesprávne i bez toho, aby bolo nevyhnutné skúmať nové dôkazy (rozsudky z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, Zb. s. I-439, bod 37, ako aj z 18. júla 2007, Industrias Químicas del Vallés/Komisia, C-326/05 P, Zb. s. I-6557, bod 60).
- 35 Na tomto mieste treba uviesť, že v rámci tohto dôvodu odvolateľ napadol len analýzu skutkových okolností, ktorú v spornom rozhodnutí vykonal ÚHVT, a najmä údajne neúplnú povahu tejto analýzy. Naopak, nepreukázal a ani len netvrdil, že Súd prvého stupňa vykonal zjavne nesprávne posúdenie dôkazov.
- 36 Preto je prvý dôvod potrebné vyhlásiť za neprípustný.

O druhom dôvode

- 37 Vo svojom druhom dôvode odvolateľ uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Tento dôvod sa delí na tri samostatné časti.
- 38 Prvou časťou tohto dôvodu odvolateľ Súdu prvého stupňa vytýka, že nezohľadnil celkový dojem, ktorý vytvára ochranná známka EUROHYPO. V rámci druhej časti tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne vyložil kritériá zamietnutia zápisu uvedené

v článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 40/94. Čo sa nakoniec týka tretej časti, odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne uplatnil zásady stanovené v už citovanom rozsudku Baby-dry.

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

³⁹ Podľa odvolateľa Súd prvého stupňa analyzoval opisný charakter prvkov „euro“ a „hypo“ iba oddelene, pričom len subsidiárne preskúmal celkový dojem vyvolaný ochrannou známkou. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v napadnutom rozsudku založil na predpoklade, že ak sú prvky, z ktorých pozostáva zložená ochranná znáмка opisné, ochranná znáмка je v zásade tiež ako celok opisná.

⁴⁰ ÚHVT túto argumentáciu odvolateľa odmieta a tvrdí, že Súd prvého stupňa venoval časť svojho odôvodnenia presne priamemu a špecifickému posúdeniu rozlišovacej spôsobilosti kombinovanej ochrannej známky ako celku a svoje rozhodnutie nezaľožil len na predpoklade.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 41 Pokiaľ ide o takú kombinovanú ochrannú známku ako v tejto veci, skúmanie jej rozlišovacej spôsobilosti sa nemôže obmedziť na posúdenie každého z jej výrazov alebo prvkov samostatne, ale musí byť v každom prípade založené na celkovom vnímaní tejto ochrannej známky príslušnou skupinou verejnosti a nie na predpoklade, že prvky, ktoré jednotlivito nemajú rozlišovaciu spôsobilosť, nemôžu túto spôsobilosť nadobudnúť ani v prípade, ak sú skombinované (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2004, SAT.1/ÚHVT, C-329/02 P, Zb. s. I-8317, bod 35). Samotná skutočnosť, že každý z týchto prvkov posudzovaný samostatne nemá rozlišovaciu spôsobilosť, totiž nevylučuje, že rozlišovaciu spôsobilosť môže mať ich kombinácia (rozsudok z 15. septembra 2005, BioID/ÚHVT, C-37/03 P, Zb. s. I-7975, bod 29).
- 42 V bode 54 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa pritom správne rozhodol, že na účely posúdenia opisnej povahy zloženej ochrannej známky treba preskúmať nielen jednotlivé prvky, z ktorých sa skladá, ale aj ochrannú známku ako celok.
- 43 Iste, v tom istom bode 54 Súd prvého stupňa ďalej potvrdil, že ochranná známka tvorená slovom zloženým z prvkov, z ktorých každý opisuje vlastnosti tovarov alebo služieb, pre ktoré je podaná prihláška, sama opisuje vlastnosti týchto tovarov alebo služieb.
- 44 Toto konštatovanie však neovplyvnilo posúdenie tejto otázky Súdom prvého stupňa, pretože tento súd sa neobmedzil na subsidiárne skúmanie dojmu vyvolávaného prihlasovanou ochrannou známkou ako celkom, ale venoval časť svojho odôvodnenia, ktorá sa týkala kombinovanej ochrannej známky, posúdeniu opisnej povahy označenia ako celku.

- 45 V bode 55 napadnutého rozhodnutia totiž Súd prvého stupňa rozhodol, že ochranná známka nevytvára dojem dostatočne vzdialený od dojmu vytvoreného jednoduchým spojením prvkov, ktoré ho tvoria, na to, aby prevyšoval súhrn týchto prvkov, a že odvolateľ nepreukázal, že zložené slovo sa začalo používať v bežnom jazyku a nadobudlo význam sebe vlastný.
- 46 Okrem toho v bode 56 tohto rozsudku Súd prvého stupňa preskúmal, či dotknutá ochranná známka predstavuje slovný nápad, ktorý má neobvyklú štruktúru, pričom dospel k záveru, že to tak nie je.
- 47 Napokon v bode 57 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa rozhodol, že ochranná známka „EUROHYPO“ posúdená ako celok, je opisná vo vzťahu k dotknutým službám.
- 48 Preto nemožno Súdu prvého stupňa vytýkať, že neoveril, či ochranná známka posúdená ako celok bola, alebo nebola opisnej povahy, alebo že to preskúmal len subsidiárne.
- 49 Z toho vyplýva, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

- 50 Odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne uplatnil na preskúmanie vykonané podľa článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 kritérium, ktoré je relevantné len

na účely uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia. Súd prvého stupňa sa totiž domnieval, že ochranná známka zložená z opisných prvkov je spôsobilá na zápis, ak sa dané slovo začalo používať v bežnom jazyku a nadobudlo význam sebe vlastný, pričom podľa odvolateľa je toto kritérium relevantné len v rámci uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia.

51 Odvolateľ navyše zdôrazňuje, že aj keď je pravda, že existuje prekrývanie rozsahu pôsobnosti dôvodov uvedených v písm. b) až d) článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94, nezbavuje to Súd prvého stupňa povinnosti vykladať autonómnym spôsobom dôvody zamietnutia s prihliadnutím na rôzne ciele všeobecného záujmu, ktorý je sledovaný každou z týchto noriem.

52 ÚHVT na tieto tvrdenia odpovedá, že rozsah pôsobnosti ustanovení článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 40/94 sa prekrýva a z tohto dôvodu sa na opisné označenie takto bežne vzťahuje rozsah pôsobnosti oboch noriem.

53 Podľa ÚHVT skutočnosť, že dotknuté normy sledujú odlišné všeobecné záujmy nespôsobuje rozdielny výklad pojmu opisná povaha podľa dotknutej právnej normy. Preto sa Súd prvého stupňa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia v rámci výkladu článku 7 ods. 1 písm. b) daného nariadenia.

Posúdenie Súdny dvorom

54 V prvom rade treba pripomenúť, že hoci Súdny dvor už mal príležitosť poukázať na určité prekrývanie pôsobností niektorých absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu

ochrannej známky uvedených v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) nariadenia č. 40/94 [pozri analogicky, čo sa týka rovnakých ustanovení článku 3 ods. 1 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92), rozsudky z 12. februára 2004, a Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Zb. s. I-1619, bod 67, a Campina Melkunie, C-265/00, Zb. s. I-1699, bod 18], nič to však nemení na skutočnosti, že podľa ustálenej judikatúry každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedený v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94 je nezávislý od ostatných a vyžaduje samostatné preskúmanie (pozri rozsudky z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, Zb. s. I-5089, bod 45; z 21. októbra 2004, ÚHVT/Erpo Möbelwerk, C-64/02 P, Zb. s. I-10031, bod 39, ako aj z 12. januára 2006, Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, C-173/04 P, Zb. s. I-551, bod 59).

55 Súdny dvor mal rovnako už príležitosť spresniť, že uvedené dôvody zamietnutia je potrebné vykladať s ohľadom na všeobecný záujem, ktorý je základom každého z nich. Všeobecný záujem zohľadnený pri skúmaní každého z týchto dôvodov môže, dokonca musí odrážať rozličné úvahy podľa dôvodov predmetného zamietnutia (rozsudky Henkel/ÚHVT, už citovaný, body 45 a 46; SAT.1/ÚHVT, už citovaný, bod 25, ako aj BioID/ÚHVT, už citovaný, bod 59).

56 V tejto súvislosti treba uviesť, že pojem všeobecný záujem, ktorý tvorí základ článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, je neoddeliteľný od základnej funkcie ochrannej známky, ktorou je zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému používateľovi totožnosť pôvodu tovaru alebo služby označených ochrannou známkou, ktorá mu umožní odlíšiť tento tovar alebo túto službu bez novej zámieny od tovarov alebo služieb iného pôvodu (rozsudky SAT.1/ÚHVT, už citovaný, body 23 a 27, ako aj BioID/ÚHVT, už citovaný, bod 60).

57 V tejto veci úvahy Súdu prvého stupňa vychádzajú z nesprávneho výkladu zásad pripomenutých v bodoch 54 až 56 tohto rozsudku.

- 58 Treba totiž zdôrazniť, že z bodov 45, 54, 55 a 57 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa posúdil rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky „EURO-HYPO“ tak, že preskúmal len jej opisnú povahu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. V dôsledku toho uvedený rozsudok neobsahuje nijaké samostatné preskúmanie dôvodu zamietnutia uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, na základe ktorého však Súd prvého stupňa zamietol druhý žalobný dôvod predložený proti spornému rozhodnutiu v prvostupňovom konaní.
- 59 Súd prvého stupňa takto preskúmal ochrannú známku EUROHYPO, pričom opomenul zohľadniť najmä všeobecný záujem, ktorý chráni práve článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a to zaručiť totožnosť pôvodu tovaru alebo služby označených ochrannou známkou.
- 60 Navyše Súd prvého stupňa v rámci tohto preskúmania použil nesprávne kritérium na posúdenie, či dotknutá ochranná známka môže byť zapísaná.
- 61 Podľa tohto kritéria je ochranná známka zložená z opisných prvkov spôsobilá na zápis, ak sa dané slovo začalo používať v bežnom jazyku a nadobudlo význam sebe vlastný. Aj keď toto kritérium je relevantné len v rámci uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, nie je kritériom, na základe ktorého by sa malo vykladať písm. b) tohto ustanovenia.
- 62 Hoci uvedené kritérium umožňuje vylúčiť použitie ochrannej známky na opísanie tovaru alebo služby, neumožňuje stanoviť, či ochranná známka môže zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému používateľovi totožnosť pôvodu tovaru alebo služby, ktoré sú ňou označené.

63 Za týchto okolností odvolateľ dôvodne tvrdí, že v napadnutom rozsudku došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu pri výklade článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

64 Z uvedeného vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné preskúmať tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu, napadnutý rozsudok musí byť zrušený v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa rozhodol, že štvrtý odvolací senát ÚHVT neporušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, keď sporným rozhodnutím odmietol zapísať ako ochrannú známku Spoločenstva spojenie „EUROHYPO“ pre služby „finančníctvo; peňažné záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie...“ zaradené do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody.

O žalobe pred Súdom prvého stupňa

65 Podľa článku 61 prvého odseku druhej vety Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje. Tak je to v prípade prejednávanej veci.

66 Na úvod treba uviesť, že ako vyplýva z bodu 56 tohto rozsudku, rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 znamená, že táto ochranná známka je spôsobilá identifikovať výrobok, pre ktorý sa zápis žiada, ako výrobok pochádzajúci od určitého podniku, a teda odlišiť tento výrobok od výrobkov iných podnikov (rozsudok Henkel/ÚHVT, už citovaný, bod 34 a citovaná judikatúra).

67 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že táto rozlišovacia spôsobilosť sa musí posudzovať na jednej strane vo vzťahu k výrobkom a službám, pre ktoré sa zápis žiada, a na druhej strane vo vzťahu k tomu, ako tieto výrobky vníma príslušná skupina verejnosti (rozsudky z 29. apríla 2004, Procter & Gamble/ÚHVT, C-473/01 P a C-474/01 P, Zb. s. I-5173, bod 33, ako aj z 22. júna 2006, Storck/ÚHVT, C-25/05 P, Zb. s. I-5719, bod 25).

68 V tejto veci treba konštatovať, ako odvolací senát v spornom rozhodnutí uviedol, pričom odvolateľ to nenapadol, že predmetné služby sú určené všetkým spotrebiteľom. Okrem toho je nepochybné, že absolútny dôvod zamietnutia sa uplatnil len vo vzťahu k jednému jazyku používanému v Európskej únii, konkrétne vo vzťahu k nemčine. V dôsledku toho príslušnú skupinu verejnosti, v súvislosti s ktorou treba posúdiť rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky, predstavuje priemerný germanofónny spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný.

69 Ako ÚHVT správne uviedol v spornom rozhodnutí, príslušná skupina verejnosti chápe v oblasti vymedzenej prihláškou ochrannej známky slovné označenie „EURO-HYPO“ ako označenie odkazujúce ako celok a všeobecným spôsobom na finančné služby, ktoré vyžadujú zabezpečenie nehnuteľnosťami, a predovšetkým hypotekárne pôžičky poskytované v peňažnej mene Európskej hospodárskej a menovej únie. Navyše žiadny ďalší prvok neumožňuje domnievať sa, že by kombinácia bežných a obvyklých prvkov „EURO“ a „HYPO“ bola neobvyklá, alebo mala vlastný význam, ktorý vo vedomí príslušnej skupiny verejnosti odlíši služby odvolateľa od služieb s iným obchodným pôvodom. Preto príslušná skupina verejnosti vníma dotknutú ochrannú známku ako informáciu o povahe služieb, ktoré označuje, a nie ako informáciu o pôvode dotknutých služieb.

70 Z toho vyplýva, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Za týchto okolností musí byť odvolanie proti spornému rozhodnutiu zamietnuté.

O trovách

71 Podľa článku 122 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania.

72 Podľa článku 69 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT navrhol zaviazat' odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 3. mája 2006, Eurohypo/ÚHVT (EUROHYPO) (T-439/04) sa zrušuje v rozsahu, v akom

Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev rozhodol, že štvrtý odvolací senát Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) neporušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 3288/94 z 22. decembra 1994, keď rozhodnutím zo 6. augusta 2004 (vec R 829/2002-4) odmietol zapísať ako ochrannú známku Spoločenstva spojenie „EUROHYPO“ pre služby „finančnictvo; peňažné záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami; finančné služby; financovanie...“ zaradené do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

2. Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 6. augusta 2004 (vec R 829/2002-4) sa zamietá.

3. Eurohypo AG je povinný nahradiť trovy konania v oboch stupňoch.

Podpisy